

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

3. rujna 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 1. stavak 1. – Područje primjene – Građanska i trgovačka stvar – Sudska nadležnost – Isključive nadležnosti – Članak 24. točka 5. – Postupci koji se odnose na izvršenje sudskih odluka – Zahtjev međunarodne organizacije koji se temelji na imunitetu od ovrhe a ima za cilj ukidanje privremene mjere kao i zabranjivanje njezina ponovnog određivanja”

U predmetu C-186/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske), odlukom od 22. veljače 2019., koju je Sud zaprimio 26. veljače 2019., u postupku

Supreme Site Services GmbH,

Supreme Fuels GmbH & Co KG,

Supreme Fuels Trading Fze

protiv

Supreme Headquarters Allied Powers Europe,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (izvjestiteljica) i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: H. Saugmandsgaard Øe,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. prosinca 2019.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Supreme Fuels Trading Fze, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Site Services GmbH, J. van de Velden, G. van der Bend i B. Korthals Altes-van Dijk, *advocaten*,
- za Supreme Headquarters Allied Powers Europe, G. den Dekker, *advocaat*, kao i D. Waelbroeck, D. Slater i I. Antypas, *avocats*,

* Jezik postupka: nizozemski

- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman, A. M. de Ree i J. Hoogveld, u svojstvu agenata,
- za belgijsku vladu, C. Pochet, C. Van Lul i J.-C. Halleux, u svojstvu agenata,
- za vladu Helenske Republike, V. Karra, S. Papaioannou i S. Charitaki, u svojstvu agenata,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju A. Grumetto, *avvocato dello Stato*,
- za austrijsku vladu, J. Schmoll i F. Koppensteiner, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, R. Troosters i M. Heller, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 2. travnja 2020.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. stavka 1. i članka 24. točke 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između društava Supreme Site Services GmbH, sa sjedištem u Švicarskoj, Supreme Fuels GmbH & Co KG, sa sjedištem u Njemačkoj, i Supreme Fuels Trading Fze, sa sjedištem u Ujedinjenim Arapskim Emiratom (u daljnjem tekstu zajedno: društva Supreme) i Supreme Headquarters Allied Powers Europe (u daljnjem tekstu: SHAPE), sa sjedištem u Belgiji, povodom ukidanja privremene mjere osiguranja.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

- 3 U skladu s člankom I. točkom (a) Protokola o pravnom položaju međunarodnih vojnih zapovjedništava uspostavljenih na temelju Sjevernoatlantskog ugovora, potpisanog u Parizu 28. kolovoza 1952. (u daljnjem tekstu: Pariški protokol):

„Sporazum’ znači Sporazum kojeg su potpisale stranke Sjevernoatlantskog ugovora u Londonu 19. lipnja 1951., o pravnom položaju njihovih snaga;”

- 4 Članak XI. Pariškog protokola predviđa:

„1. Sukladno odredbama članka VIII. Sporazuma, vrhovno zapovjedništvo može sudjelovati u sudskom postupku kao tužitelj ili tuženi. Međutim, država primateljica i vrhovno zapovjedništvo, ili bilo koje podređeno savezničko zapovjedništvo koje je dobilo od njega ovlast, mogu se sporazumjeti da će država primateljica zastupati vrhovno zapovjedništvo u svakom sudskom postupku u kojem je to zapovjedništvo stranka pred sudovima države primateljice.

2. U odnosu na bilo koje savezničko zapovjedništvo neće se poduzimati nikakve mjere ovrhe ili mjere usmjerene na oduzimanje ili preuzimanje njegove imovine ili sredstava, osim u svrhe stavka 6.(a) članka VII. i članka XIII. Sporazuma.”

Pravo Unije

5 Uvodne izjave 10., 34. i 36. Uredbe br. 1215/2012 glase:

„(10) Područje primjene ove Uredbe trebalo bi obuhvaćati sve glavne građanske i trgovačke stvari, osim određenih točno utvrđenih stvari [...]

[...]

(34) Treba se osigurati kontinuitet između Konvencije [iz Bruxellesa od 27. rujna 1968. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima], Uredbe [Vijeća] (EZ) br. 44/2001 [od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)] i ove Uredbe, a u tom cilju potrebno je donijeti i prijelazne odredbe. Isti se zahtjev za kontinuitetom primjenjuje u pogledu tumačenja Suda Europske unije o Konvenciji iz Bruxellesa iz 1968. i uredbama koje je zamjenjuju.

[...]

(36) Ne dovodeći u pitanje obveze država članica prema Ugovorima, ova Uredba ne bi trebala utjecati na primjenu bilateralnih sporazuma između treće države i države članice koji su sklopljeni prije datuma stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001 koja se odnosi na pitanja uređena ovom Uredbom.”

6 Članak 1. stavak 1. te uredbe propisuje:

„Ova se Uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, bez obzira na vrstu suda. Ne proteže se posebno na financijske, carinske ili upravne predmete ili na odgovornost države za radnje i propuste u izvršavanju javnih ovlasti (*acta iure imperii*).”

7 Članak 4. stavak 1. iste uredbe propisuje:

„Podložno ovoj Uredbi, osobe s domicilom u državi članici, bez obzira na njihovo državljanstvo, tuže se pred sudovima te države članice.”

8 Članak 24. točka 5. Uredbe br. 1215/2012 glasi:

„Sljedeći sudovi države članice imaju isključivu nadležnost, neovisno o domicilu stranaka:

[...]

5. u postupcima koji se odnose na izvršenje sudskih odluka, sudovi države članice u kojoj je sudska odluka izvršena ili treba biti izvršena.”

9 Člankom 35. te uredbe određeno je:

„Sudovima države članice može se podnijeti zahtjev za takve privremene, uključujući mjere osiguranja, koje su dostupne prema pravu te države članice, čak i kada sudovi druge države članice imaju nadležnost u pogledu glavne stvari.”

10 Članak 73. stavak 3. navedene uredbe glasi:

„Ova Uredba ne utječe na primjenu bilateralnih konvencija i sporazuma između treće države i države članice koji su sklopljeni prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001, a koja se odnosi na pitanja uređena ovom Uredbom.”

Nizozemsko pravo

11 Članak 700. Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (nizozemski Zakonik o građanskom postupku; u daljnjem tekstu: Zakonik o građanskom postupku) određuje:

„1. Provedbu privremene mjere osiguranja mora odobriti sud privremene pravne zaštite u mjestu u kojem se nalazi jedan ili više dotičnih predmeta te, ako se osiguranje ne odnosi na predmete, sud u mjestu u kojem domicil ima dužnik ili osoba odnosno jedna od osoba prema kojoj je osiguranje određeno.

2. Odobrenje se traži podnošenjem zahtjeva u kojem se navode narav privremene mjere koju valja odrediti, kao i narav prava na koje se podnositelj poziva, i, u slučaju da je to pravo novčana tražbina, i njezin iznos ili, ako isti još nije utvrđen, njezin maksimalni iznos, podložno posebnim zahtjevima određenim zakonom za traženu privremenu mjeru. Sud privremene pravne zaštite donosi svoju odluku nakon sažetog ispitivanja. [...]

[...]”

12 U skladu s člankom 705. stavkom 1. Zakona o građanskom postupku:

„Sud privremene pravne zaštite koji je odobrio osiguranje može u postupku privremene pravne zaštite i na zahtjev svake zainteresirane osobe ukinuti to osiguranje, ne dirajući u nadležnost redovnog suda.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

13 SHAPE je međunarodna organizacija sa sjedištem u Monsu (Belgija), osnovana u skladu s Pariškim protokolom. Jedno od glavnih regionalnih zapovjedništava, to jest Allied Joint Force Command Brunssum (zapovjedništvo savezničkih združenih snaga u Brunssumu; u daljnjem tekstu: JFCB), koje je podređeno SHAPE-u, ima sjedište u Brunssumu (Nizozemska).

14 Rezolucijom od 20. prosinca 2001., Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda odobrilo je osnivanje Međunarodnih snaga za podršku sigurnosti (u daljnjem tekstu: ISAF), s ciljem jačanja sigurnosti u Afganistanu.

15 Organizacija Sjevernoatlantskog ugovora (NATO), je od 11. kolovoza 2003. preuzela strateško zapovijedanje, upravljanje i koordinaciju ISAF-a.

16 Kako proizlazi iz spisa podnesenog Sudu, na temelju dvaju „općih sporazuma o naručivanju” (Basic Ordering Agreements; u daljnjem tekstu: BOA), potpisanih 1. veljače 2006. i 15. ožujka 2007., društva Supreme su SHAPE-u isporučivala gorivo za potrebe misije ISAF-a u Afganistanu. Sporazumi BOA istekli su 30. studenoga 2014.

17 Kao jamstvo plaćanja svih troškova koji proizlaze iz navedenih sporazuma, u rujnu 2013. JFCB i društva Supreme potpisali su ugovor o depozitu, u kojem su društva Supreme naznačena i kao „isporučitelj”.

18 U skladu s tim sporazumom:

„PREAMBULA:

[...]

B. Po isteku ugovora, određene prilagodbe, neplaćene račune ili druge troškove [...] koje [društvima] Supreme mogu dugovati ovlaštteni klijenti NATO-a [...] ili iznose koji se duguju po osnovi previše plaćenog, NATO i ovlaštteni NATO-ovi klijenti nastavljaju potraživati i mogu ih naplatiti.

C. Stranke utvrđuju da će plaćanje eventualnih troškova predviđenih u ugovorima po isteku [sporazuma] BOA-e biti provedeno putem sustava ograničenog fakturiranja.

Usto, moguće je da po isteku ugovora, NATO ili ovlaštteni NATO-ovi klijenti ne raspolažu potrebnim sredstvima za plaćanje odobrenih troškova. Kako bi se riješili praktični problemi, stranke su dogovorile otvaranje depozitnog računa, u skladu s ugovorom o depozitu, s ciljem pokrivanja zahtjeva za naknadu štete ili drugih prilagodbi, te su dogovorile zaključivanje ugovora o depozitu kako je prethodno navedeno.

STRANKE DOGOVARAJU sljedeće:

[...]

2. Otvaranje depozitnog računa

[...]

2.2. Treba utvrditi da NATO i njegovi ovlaštteni klijenti ostaju vlasnici položenih sredstava, koja se izračunavaju u skladu s povjereničkim depozitom (točka 3.2.), počevši od uplate od strane NATO-a ili ovlaštenih klijenata NATO-a. Bilo koji prijenos vlasništva položenih sredstava može se provesti samo radi podmirivanja dopuštenih zahtjeva za naknadu štete ili za druge prilagodbe.

[...]

4. Obveze isporučitelja

[...]

4.4. Isporučitelj zahtjeve prosljeđuje izravno radnoj skupini za oslobađanje financijskih sredstava i ne raspolaže nikakvim zahtjevom, pravom ili naslovom nad povjereničkim depozitom.

[...]”

19 Nakon financijske revizije koju je kod društava Supreme proveo JFCB, ona su, za 2013., NATO-u vratila oko 122 milijuna američkih dolara (USD) (oko 112 milijuna eura), zbog preplate. Vraćeni iznos je isplaćen na depozitni račun otvoren, u skladu s odredbama ugovora o depozitu, kod banke BNP Paribas u Bruxellesu (Belgija).

20 Dana 1. prosinca 2015. društva Supreme tužila su SHAPE i JFCB pred Rechtbankom Limburg (Sud u Limburgu, Nizozemska) zahtijevajući da se naplate različiti iznosi iz sredstava položenih na tom depozitnom računu (u daljnjem tekstu: meritorni postupak). Društva Supreme su svoj zahtjev potkrijepila tvrdnjom da su SHAPE-u isporučila gorivo na temelju sporazuma BOA za ISAF-ove potrebe u Afganistanu, te da SHAPE i JFCB nisu ispunili obveze plaćanja koje su imali.

- 21 SHAPE i JFCB uložili su prigovor nenadležnosti Rechtbanka Limburg (Sud u Limburgu), pozivajući se na imunitet od sudskih postupaka. Odlukom od 8. veljače 2017., taj se sud proglasio nadležnim za odlučivanje o zahtjevima društava Supreme. Dana 4. svibnja 2017., SHAPE je podnio žalbu protiv te odluke. Kako je precizirano na raspravi pred Sudom, svojom presudom od 10. prosinca 2019., Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu, Nizozemska) ukinuo je presudu Rechtbanka Limburg (Sud u Limburgu) te se zbog imuniteta od sudskih postupaka koji uživaju SHAPE i JFCB proglasio nenadležnim za odlučivanje u postupku. Ta se presuda pobija pred Hoge Raadom der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske).
- 22 Usporedno s tim meritornim postupkom, pred Rechtbankom Limburg (Sud u Limburgu) pokrenuta su druga dva postupka.
- 23 Na zahtjev društava Supreme, u okviru prvog nekontradiktornog postupka, sudac privremene pravne zaštite Rechtbanka Limburg (Sud u Limburgu) ovlastio je, odlukom od 14. travnja 2016., društva Supreme da provedu privremenu mjeru osiguranja kod banke BNP Paribas u Bruxellesu na sredstvima položenima na depozitni račun, u iznosu od 217 857 167 USD (oko 200 855 593 eura). Ta je privremena mjera provedena 18. travnja 2016.
- 24 Dana 17. ožujka 2017., u okviru drugog postupka, odnosno postupka za privremenu pravnu zaštitu iz glavnog postupka, SHAPE se obratio Rechtbanku Limburg (Sud u Limburgu) kako bi ishodio ukidanje privremene mjere određene odlukom od 14. travnja 2016., te društvima Supreme zabranio da ponovno provedu privremenu mjeru na temelju istih činjenica. U potporu svojim zahtjevima SHAPE je istaknuo imunitet od ovrhe.
- 25 Odlukom od 12. lipnja 2017., Rechtbank Limburg (Sud u Limburgu) prihvatio je zahtjeve SHAPE-a.
- 26 Tu je odluku 27. lipnja 2017. potvrdio Gerechtshof van 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu), koji je svoju nadležnost za odlučivanje o SHAPE-ovim zahtjevima temeljio na članku 35. Uredbe br. 1215/2012, kao i na članku 705. Zakonika o građanskom postupku prema kojem je nizozemski sud, ako je odobrio osiguranje, nadležan i da isto ukine.
- 27 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je Gerechtshof van 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu) presudio da SHAPE-ov interes da zadrži imunitet od ovrhe ima prednost pred interesom društava Supreme da naplate svoju tražbinu, i da nije protivan članku 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenog 1950.
- 28 Dana 21. kolovoza 2017. društva Supreme su protiv te presude podnijela kasacijsku žalbu Hoge Raadu der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske).
- 29 Taj sud, kao prvo, navodi da je privremena mjera koju su društva Supreme provela u Belgiji već ukinuta nakon što je belgijski sud, u skladu s konvencijom zaključenom između Kraljevine Belgije i Kraljevine Nizozemske o sudskoj teritorijalnoj nadležnosti, stečaju te valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih presuda i vjerodostojnih isprava, potpisanom u Bruxellesu 28. ožujka 1925. (u daljnjem tekstu: bilateralna konvencija iz 1925.), dao dopuštenje za izvršenje odluke Rechtbanka Limburg (Sud u Limburgu) od 12. lipnja 2017. i odluke Gerechtshofa van 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu) od 27. lipnja 2017. Međutim, sud koji je uputio zahtjev smatra da društva Supreme i nadalje imaju pravni interes, jer Rechtbank Limburg (Sud u Limburgu) nije samo dopustio ukidanje privremene mjere, već je društvima Supreme također i zabranio da ponovno zatraže takvu mjeru na depozitnom računu.

- 30 Potom, Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske) precizira da je obvezan po službenoj dužnosti ispitati je li sud neke druge države članice isključivo nadležan, u skladu s člankom 24. točkom 5. Uredbe br. 1215/2012. Međutim, prije provođenja takve analize, sud koji je uputio zahtjev pita se potpada li zahtjev za privremenu pravnu zaštitu koji je podnio SHAPE pod materijalno područje primjene Uredbe br. 1215/2012.
- 31 U tom se pogledu, kao prvo, sud koji je uputio zahtjev pita može li okolnost da se SHAPE u postupku za ukidanje pozivao na imunitet od ovrhe dovesti do toga da se smatra da je djelovao u izvršavanju javnih ovlasti, tako da spor ne potpada pod materijalno područje primjene Uredbe br. 1215/2012. Taj sud se pita i koji utjecaj na kvalifikaciju spora kao „građanske i trgovačke stvari”, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, može imati činjenica da je privremena mjera određena na osnovi tražbine koja je nastala iz ugovornog odnosa koji je predmet meritornog postupka.
- 32 U slučaju da postupak spada u područje primjene Uredbe br. 1215/2012, sud koji je uputio zahtjev, kao drugo, pita se o tome potpada li ukidanje privremene mjere provedene uz dopuštenje suda, pod isključivu nadležnost u vezi s izvršenjem odluka, predviđenu člankom 24. točkom 5. Uredbe br. 1215/2012. Sumnje tog suda pothranjuje činjenica da, s jedne strane, iznimke od općeg pravila o nadležnosti treba restriktivno tumačiti, i, s druge strane, da postupci koji su usko povezani s postupkom izvršenja spadaju pod članak 24. točku 5. te uredbe. Taj se sud pita i o utjecaju koji na analizu tog drugog pitanja može imati okolnost da se SHAPE pozvao na svoj imunitet od ovrhe. Prema mišljenju tog suda, bilo bi moguće zamisliti da sudovi države članice – u kojoj je privremena mjera protiv neke međunarodne organizacije provedena – jesu u najboljem položaju da ocijene je li ta mjera suprotna imunitetu od ovrhe na koji se ta organizacija poziva na temelju međunarodnog ugovora ili međunarodnog običajnog prava koji obvezuju tu državu članicu.
- 33 Kao treće, sud koji je uputio zahtjev se pita, u slučaju da imunitet od ovrhe na koji se poziva SHAPE može imati utjecaja na primjenu Uredbe br. 1215/2012, u kojoj je mjeri uređujući sud obvezan ocjenjivati je li pozivanje na taj imunitet osnovano. Konkretnije, on se pita kako se u ovom predmetu primjenjuje pravilo prema kojem sud mora ocijeniti sve elemente kojima raspolaže, uključujući i osporavanja tužitelja u tom pogledu.
- 34 U tim je okolnostima Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. a) Treba li Uredbu [br. 1215/2012] tumačiti na način da se spor poput predmetnog, u kojem međunarodna organizacija
- (i.) zahtijeva da se ukine privremena mjera osiguranja kod treće osobe koju je druga ugovorna strana provela u drugoj državi članici i
 - (ii.) da se drugoj ugovornoj strani zabrani ponovna privremena mjera osiguranja na temelju istih činjenica,
- pri čemu se ti zahtjevi temelje na prigovoru imuniteta od izvršenja, u cijelosti ili djelomice treba smatrati građanskom ili trgovačkom stvari u smislu članka 1. stavka 1. [te u]redbe [...]?
- b) Je li za odgovor na pitanje 1.(a) bitna okolnost – i ako da, u kojoj mjeri – da je sud države članice odobrio privremenu mjeru osiguranja na temelju prava za koje druga ugovorna strana smatra da ga ima prema međunarodnoj organizaciji, a o kojem se pravu vodi postupak u toj državi članici i koje se odnosi na ugovorni spor o plaćanju goriva koje je u svrhu provedbe mirovne misije isporučeno jednoj od međunarodnih organizacija povezanoj s predmetnom međunarodnom organizacijom?

2. a) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.(a): treba li članak 24. točku 5. Uredbe br. 1215/2012 tumačiti na način da su, u slučaju da je sud države članice odredio privremenu mjeru osiguranja kod treće osobe te je to osiguranje potom provedeno u drugoj državi članici, za odlučivanje o zahtjevu za ukidanje tog osiguranja isključivo nadležni sudovi države članice u kojoj je provedena privremena mjera osiguranja kod treće osobe?
- b) Je li za odgovor na pitanje 2.(a) bitna okolnost – i ako da, u kojoj mjeri – da je međunarodna organizacija u okviru svojeg zahtjeva za ukidanje privremene mjere osiguranja kod treće osobe istaknula prigovor imuniteta od izvršenja?
3. U slučaju da je za odgovor na pitanje o tome je li riječ o postojanju građanske ili trgovačke stvari u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, odnosno je li riječ o zahtjevu koji spada u područje primjene članka 24. prvog dijela odredbe i točke 5. te uredbe, bitna okolnost da je međunarodna organizacija u okviru svojih zahtjeva istaknula prigovor imuniteta od izvršenja, u kojoj je mjeri onda sud pred kojim je pokrenut postupak obvezan ispitati je li taj prigovor opravdano istaknut, i vrijedi li pritom pravilo da sud mora ocijeniti sve informacije kojima raspolaže, a u koje eventualno spadaju i prigovori druge stranke u postupku ili vrijedi neko drugo pravilo?”

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog postupka

- 35 Nakon objave mišljenja nezavisnog odvjetnika SHAPE je dopisom podnesenim tajništvu Suda zahtijevao nalaganje ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka na temelju članka 83. Poslovnika Suda. U prilog svojem zahtjevu on je u bitnome naveo da je nezavisni odvjetnik u točkama 90. i 100. do 103. mišljenja svoju ocjenu temeljio na pogrešnim činjeničnim i pravnim elementima u pogledu funkcioniranja međunarodnih organizacija.
- 36 Sukladno navedenom članku 83., Sud može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odrediti otvaranje ili ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako stranka iznese, po zatvaranju tog dijela postupka, novu činjenicu koja je takve prirode da ima odlučujući utjecaj na odluku Suda, ili pak ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta Suda Europske unije (vidjeti, u tom smislu, presude od 12. prosinca 2013., Carratù, C-361/12, EU:C:2013:830, t. 18., i od 11. travnja 2019., Bosworth i Hurley, C-603/17, EU:C:2019:310, t. 17., kao i navedenu sudsku praksu).
- 37 Nasuprot tomu, Statut Suda Europske unije i Poslovnik ne predviđaju mogućnost da stranke podnose očitovanja na mišljenje nezavisnog odvjetnika (presuda od 15. veljače 2017., W i V, C-499/15, EU:C:2017:118,, t. 35. kao i navedena sudska praksa).
- 38 U ovom predmetu argumentacija SHAPE-a na kojoj se temelji zahtjev za ponovno otvaranje postupka sastoji se od kritiziranja mišljenja nezavisnog odvjetnika u ovom postupku. No, s obzirom na to da Sud njime nije vezan, nije nužno ponovno otvarati usmeni dio postupka svaki put kada nezavisni odvjetnik istakne mišljenje o kojem se stranke glavnog postupka s njime ne slažu (presuda od 3. travnja 2014., Weber, C-438/12, EU:C:2014:212, t. 30.).
- 39 U tim okolnostima, Sud, nakon što je saslušao mišljenje nezavisnog odvjetnika, smatra da raspolaže svim elementima potrebnima za davanje odgovora na pitanja koja mu je postavio sud koji je uputio zahtjev i da su svi argumenti potrebni za odlučivanje o predmetu o kojem je riječ raspravljeni među strankama i zainteresiranim osobama navedenima u članku 23. Statuta Suda Europske unije.
- 40 Prema tome, Sud smatra da nema potrebe naložiti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka.

O prethodnim pitanjima

Dopuštenost

- 41 SHAPE podnosi prigovor nedopuštenosti prvog i drugog pitanja, u dijelu u kojem se odnose na zahtjev za ukidanje privremene mjere, odnosno prvog pitanja točke (a) podtočke (i.) i drugog pitanja točaka (a) i (b), jer su ona postala hipotetska s obzirom da je privremena mjera određena u korist društava Supreme odlukom Rechtbanka Limburg (Sud u Limburgu) od 14. travnja 2016., već ukinuta nakon odluka koje su u prvostupanjskom postupku i po žalbi donijeli isti sud i Gerechtshof van 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu) 12. i 27. lipnja 2017., i koje su provedene nakon što je belgijski sud dao za to dopuštenje u skladu s bilateralnom konvencijom iz 1925.
- 42 U tom pogledu valja podsjetiti da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, pitanja o tumačenju prava Unije koja uputi nacionalni sud unutar pravnog i činjeničnog okvira koji utvrđuje pod vlastitom odgovornošću i čiju točnost Sud nije dužan provjeravati uživaju presumpciju relevantnosti. Sud može odbiti odlučivati o prethodnom pitanju koje je postavio nacionalni sud, u smislu članka 267. UFEU-a, samo ako, osobito, nisu ispunjeni zahtjevi u vezi sa sadržajem zahtjeva za prethodnu odluku navedeni u članku 94. Poslovnika ili ako je očito da tumačenje ili ocjena valjanosti pravila Unije koje je zatražio nacionalni sud nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom spora u glavnom postupku ili ako je problem hipotetski (presuda od 14. lipnja 2017., *Online Games i dr.*, C-685/15, EU:C:2017:452, t. 42. i navedena sudska praksa).
- 43 No, iz okolnosti glavnog postupka ne proizlazi da prethodna pitanja koja se odnose na zahtjev za ukidanje privremene mjere, koja je postavio sud koji je uputio zahtjev, nemaju nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom spora, posebice jer je isključivo taj sud ovlašten utvrditi granice nadzora koji mu je povjeren u okviru žalbe u kasacijskom postupku protiv odluke Gerechtshofa van 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu) od 27. lipnja 2017., kojom je potvrđena odluka koju je Rechtbank Limburg (Sud u Limburgu) donio 12. lipnja 2017., i kojom se usvaja zahtjev za ukidanje privremene mjere koji je podnio SHAPE.
- 44 U tom se kontekstu, kako je istaknuo i nezavisni odvjetnik u točki 31. svojeg mišljenja, pitanje imaju li nizozemski sudovi međunarodnu nadležnost na temelju Uredbe br. 1215/2012 da odluče o navedenom zahtjevu za ukidanje privremene mjere ne čini niti hipotetskim, niti očito bez veze s činjeničnim stanjem ili predmetom spora u glavnom postupku.
- 45 U tim okolnostima zahtjev za prethodnu odluku treba smatrati dopuštenim.

Prvo pitanje

- 46 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev, u biti pita, treba li članak 1. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 tumačiti na način da je pojmom „građanska i trgovačka stvar” u smislu te odredbe obuhvaćen zahtjev za privremenu pravnu zaštitu podnesen pred sudom države članice, u okviru kojega se međunarodna organizacija poziva na svoj imunitet od ovrhe kako bi ishodila kako ukidanje privremene mjere na depozitnom računu provedene u državi članici različitoj od države članice suda tako i zabranu ponovnog provođenja takve privremene mjere na temelju istih činjenica, i koji je pokrenut usporedno s meritornim postupkom koji se odnosi na tražbinu koja proizlazi iz navodnog neplaćanja goriva isporučenog za potrebe operacije očuvanja mira koju provodi ta organizacija.
- 47 Najprije valja podsjetiti da – s obzirom na to da se Uredbom br. 1215/2012 ukida i zamjenjuje Uredba br. 44/2001, koja isto tako zamjenjuje Konvenciju od 27. rujna 1968. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena kasnijim konvencijama o pristupanju novih država članica toj konvenciji (u daljnjem tekstu: Konvencija iz Bruxellesa iz 1968.) – tumačenje

Suda u vezi s odredbama potonjih pravnih instrumenata vrijedi i za Uredbu br. 1215/2012 kada se te odredbe mogu smatrati „istovjetnima” (presuda od 29. srpnja 2019., Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, t. 23. i navedena sudska praksa).

- 48 Kako bi se sudu koji je uputio zahtjev dao koristan odgovor, ispitivanje prvog pitanja treba rastaviti u tri točke, te, prvo, analizirati utjecaj naravi zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu iz glavnog postupka na njegovu povezanost s „građanskim i trgovačkim stvarima” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, da bi se, potom, ispitali kriteriji utvrđeni u sudskoj praksi kako bi se tužba mogla kvalificirati da potpada pod iste te stvari, te, naposljetku, uloga koju u okviru te kvalifikacije igra imunitet.
- 49 Kada je, kao prvo, riječ o utjecaju naravi zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu iz glavnog postupka na njegovu povezanost s „građanskim i trgovačkim stvarima”, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, važno je, najprije, utvrditi, kako proizlazi iz elemenata spisa podnesenog Sudu, da taj zahtjev za cilj ima ishođenje privremenih mjera s ciljem očuvanja činjenične situacije podnesene na ocjenu sudu u okviru meritornog postupka pokrenutog između istih stranaka. Stoga se može smatrati da se takav zahtjev odnosi na „privremene, uključujući mjere osiguranja”, u smislu članka 35. Uredbe br. 1215/2012, pod uvjetom da spada u područje primjene te uredbe.
- 50 Naime, iz sudske prakse Suda koja se odnosi na tumačenje članka 24. Konvencije iz Bruxellesa iz 1968., koja je primjenjiva na tumačenje istovjetnih odredaba članka 35. Uredbe br. 1215/2012, proizlazi da pod pojmom „privremene, uključujući mjere osiguranja” treba shvatiti mjere koje su, u stvarima obuhvaćenima područjem primjene navedene uredbe, namijenjene održavanju činjenične ili pravne situacije radi zaštite prava čije se priznanje inače zahtijeva od suda koji odlučuje o meritumu (vidjeti, u tom smislu, presudu od 26. ožujka 1992., Reichert i Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, t. 34.).
- 51 Što se tiče, potom, odnosa između meritornog postupka i privremenih mjera i mjera osiguranja, treba primijetiti da se stranke i zainteresirane osobe koje su podnijele očitovanja pred Sudom ne slažu oko pitanja odnosi li se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu na građanske i trgovačke stvari i, stoga, potpada li pod područje primjene Uredbe br. 1215/2012. U tom su pogledu društva Supreme i vlada Helenske Republike tvrdili, u biti, da se za potrebe utvrđivanja potpada li zahtjev za privremenu pravnu zaštitu iz glavnog postupka pod područje primjene Uredbe br. 1215/2012, treba osloniti na osobine meritornog postupka, dok je SHAPE istaknuo da se analiza mora odnositi na osobine svojstvene privremenoj mjeri i mjeri osiguranja o kojoj je riječ u glavnom postupku. Nasuprot tomu, Europska komisija kao i nizozemska i belgijska vlada daju prednost analizi prava koja se trebaju zaštititi privremenom mjerom i mjerom osiguranja.
- 52 Treba podsjetiti da su, u skladu sa sudskom praksom Suda, privremene mjere ili mjere osiguranja prikladne za zaštitu vrlo različitih prava, tako da njihovu pripadnost području primjene Konvencije iz Bruxellesa iz 1968. ne treba utvrditi prema samoj njihovoj naravi, nego prema naravi prava čija zaštita se njima osigurava (presude od 27. ožujka 1979., de Cavel, 143/78, EU:C:1979:83, t. 8., kao i od 26. ožujka 1992., Reichert i Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, t. 32.).
- 53 Sud je također presudio i da se – ako se predmet zahtjeva za privremene mjere odnosi na pitanje obuhvaćeno njezinim materijalnim područjem primjene – primjenjuje Konvencija iz Bruxellesa iz 1968., te da se, stoga, nadležnost suda privremene pravne zaštite može temeljiti na članku 24. te konvencije, čak i ako je meritorni postupak već pokrenut ili može biti pokrenut, jer se privremene mjere donose usporedno s takvim postupkom i imaju za cilj, u biti, zaštitu istih prava kao i on (vidjeti, u tom smislu, presudu od 17. studenoga 1998., Van Uden, C-391/95, EU:C:1998:543, t. 33. i 34.).
- 54 Iz te sudske prakse, koja se, kako je navedeno u točki 47. ove presude, primjenjuje i na članak 35. Uredbe br. 1215/2012, proizlazi da se potpadanje privremenih mjera i mjera osiguranja pod materijalno područje primjene te uredbe mora utvrditi ne na temelju njihove vlastite naravi, već na temelju naravi prava čijoj meritornoj zaštiti one služe.

- 55 Kada je, kao drugo, riječ o kriterijima utvrđenima u sudskoj praksi kako bi se neka tužba mogla kvalificirati da pripada u „građanske i trgovačke stvari”, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, treba podsjetiti da je Sud ispitivao elemente koji obilježavaju narav pravnih odnosa između stranaka u sporu ili njegov predmet (vidjeti, u tom smislu, presude od 14. studenoga 2002., Baten, C-271/00, EU:C:2002:656, t. 29., od 18. listopada 2011., Realchemie Nederland, C-406/09, EU:C:2011:668, t. 39. i od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 32. kao i sudsku praksu), ili, alternativno, osnovu tužbe i uvjete njezina podnošenja (vidjeti, u tom smislu, presude od 11. travnja 2013., Sapir i dr., C-645/11, EU:C:2013:228, t. 34., od 12. rujna 2013., Sunico i dr., C-49/12, EU:C:2013:545, t. 35. kao i od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 56 Tako, iako određeni sporovi između tijela javne vlasti i privatne osobe mogu spadati u područje primjene Uredbe br. 1215/2012, ako se sudski postupak odnosi na radnje izvršene *iure gestionis*, drukčije je kada tijelo javne vlasti postupa u okviru izvršavanja javnih ovlasti (vidjeti, u tom smislu, presudu od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 57 Naime, izvršavanje jedne od stranaka u sporu javnih ovlasti, zbog toga što ona izvršava ovlasti koje odstupaju od redovnih pravila koja se primjenjuju na odnose među pojedincima, izuzima takav spor iz područja „građanskih i trgovačkih stvari” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012 (vidjeti, u tom smislu, presudu od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 34. i navedenu sudsku praksu).
- 58 Kao treće, postavlja se pitanje isključuje li pozivanje međunarodne organizacije, u okviru spora, na privilegij imuniteta od ovrhe, taj spor automatski iz područja primjene Uredbe br. 1215/2012.
- 59 Što se tiče, s jedne strane, načela međunarodnog običajnog prava koje se odnosi na imunitet država od sudskih postupaka, valja podsjetiti da je Sud presudio da, s obzirom na trenutačno stanje međunarodne prakse, taj imunitet nema apsolutnu vrijednost, ali se načelno priznaje ako se spor odnosi na suvereno djelovanje izvršeno *iure imperii*. Nasuprot tomu, njegovu je primjenu moguće isključiti ako se sudski postupak odnosi na djelovanja koja ne spadaju u okvir provođenja javnih ovlasti (presuda od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 56. i navedena sudska praksa).
- 60 Što se, s druge strane, tiče imuniteta subjekata privatnog prava od sudskih postupaka, Sud je presudio da on ne sprečava primjenu Uredbe br. 1215/2012, kad sud pred kojim se vodi spor utvrdi da se takvi subjekti nisu koristili javnim ovlastima (vidjeti, u tom smislu, presudu od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 58.).
- 61 Ta se sudska praksa koja se odnosi na imunitet država i subjekata privatnog prava od sudskih postupaka može primijeniti i na slučajeve u kojima se na imunitet poziva međunarodna organizacija, neovisno o tome je li riječ o imunitetu od sudskih postupaka ili imunitetu od ovrhe. Okolnost da su, za razliku od imuniteta od sudskih postupaka država, koji se temelji na načelu *par in parem non habet imperium* (presuda od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 56. i navedena sudska praksa), imuniteti međunarodnih organizacija, u načelu, dodijeljeni sporazumima o osnivanju tih organizacija, ne može dovesti u pitanje to tumačenje.
- 62 Stoga, kako je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 72. svojeg mišljenja, imunitet na koji se međunarodna organizacija pozove na temelju međunarodnog prava ne predstavlja automatski prepreku primjeni Uredbe br. 1215/2015.
- 63 Stoga, kako bi se utvrdilo spada li spor koji uključuje međunarodnu organizaciju koja se pozvala na imunitet od ovrhe, u materijalno područje primjene navedene uredbe, ili to nije slučaj, treba ispitati izvršava li ta organizacija, s obzirom na kriterije navedene u točki 55. ove presude, javne ovlasti.

- 64 U tom pogledu, kako je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 67. svojeg mišljenja, sama činjenica da se nacionalni sud oglasio međunarodno nadležnim, s obzirom na odredbe Uredbe br. 1215/2012, ne može ugroziti zaštitu imuniteta na koji se, na temelju međunarodnog prava, pozvala međunarodna organizacija koja je stranka u tom sporu.
- 65 U ovom slučaju iz elemenata spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da se predmet privremene mjere na depozitnom računu, čije se ukidanje traži zahtjevom za privremenu pravnu zaštitu iz glavnog postupka, sastoji od zaštite tražbina nastalih iz pravnog odnosa ugovorne naravi, odnosno iz sporazuma BOA zaključenih između SHAPE-a i društava Supreme. Tim se sporazumima, iako se odnose na isporuku goriva SHAPE-u za potrebe vojne operacije koju vodi NATO radi očuvanja mira i sigurnosti u Afganistanu, između stranaka glavnog postupka zasniva privatnopravni odnos u okviru kojeg su one preuzele prava i obveze na koje su slobodno pristale.
- 66 Kasnija uporaba od strane SHAPE-a goriva isporučenih u okviru sporazuma BOA ne može, kako je istaknula Komisija u svojem pisanom očitovanju i kako je istaknuo i nezavisni odvjetnik u točki 103. svojeg mišljenja, utjecati na narav takvog pravnog odnosa. Naime, javna svrha određenih djelatnosti sama po sebi nije dovoljan element kako bi ih se smatralo izvršenima *iure imperii*, u mjeri u kojoj one ne odgovaraju izvršavanju ovlasti koje odstupaju od redovnih pravila koja se primjenjuju na odnose među pojedincima (presuda od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 41. i navedena sudska praksa).
- 67 Što se tiče osnove tužbe i uvjeta njezina podnošenja, valja primijetiti i da se ukidanje privremene mjere na depozitnom računu pred sudom koji je uputio zahtjev pokušava ostvariti putem zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu koji se temelji na općim pravnim pravilima, odnosno članku 705. stavku 1. Zakonika o građanskom postupku.
- 68 Iz prethodno navedenoga proizlazi da se, podložno provjerama koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev, ni za pravni odnos koji postoji između stranaka zahtjeva poput onoga iz glavnog postupka, ni za osnovu i uvjete podnošenja takvog zahtjeva, ne može smatrati da ukazuju na izvršavanje javnih ovlasti u smislu prava Unije, tako da zahtjev te vrste jest obuhvaćen pojmom „građanske i trgovačke stvari” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, te ulazi u područje primjene te uredbe.
- 69 Imajući sva navedena razmatranja u vidu, na prvo pitanje treba odgovoriti da članak 1. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da je pojmom „građanska i trgovačka stvar” obuhvaćen zahtjev za privremenu pravnu zaštitu podnesen pred sudom države članice, u okviru kojega se međunarodna organizacija poziva na svoj imunitet od ovrhe kako bi ishodila kako ukidanje privremene mjere na depozitnom računu provedene u državi članici različitoj od države članice suda tako i zabranu ponovnog provođenja takve privremene mjere na temelju istih činjenica, i koji je pokrenut usporedno s meritornim postupkom koji se odnosi na tražbinu koja proizlazi iz navodnog neplaćanja goriva isporučenog za potrebe operacije očuvanja mira koju provodi ta organizacija, osim ako se taj zahtjev ne podnosi na temelju javnih ovlasti, u smislu prava Unije, što je dužan ocijeniti sud koji je uputio zahtjev.

Drugo pitanje

- 70 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 24. točku 5. Direktive 1215/2012 tumačiti na način da zahtjev za privremenu pravnu zaštitu podnesen pred sudom države članice, u okviru kojega se međunarodna organizacija poziva na svoj imunitet od ovrhe kako bi ishodila kako ukidanje privremene mjere na depozitnom računu provedene u državi članici različitoj od države članice suda tako i zabranu ponovnog provođenja takve privremene mjere na temelju istih činjenica, spada u isključivu nadležnost sudova države članice u kojoj je privremena mjera izvršena.

- 71 Iz članka 24. točke 5. Uredbe br. 1215/2012 proizlazi da sudovi države članice u kojoj je sudska odluka izvršena imaju isključivu nadležnost u postupcima koji se odnose na izvršenje sudskih odluka, neovisno o domicilu stranaka.
- 72 Prema sudskoj praksi Suda, područje primjene članka 24. točke 5. Uredbe br. 1215/2012 obuhvaća tužbe radi ishođenja odluke u postupku koji se odnosi na prisilno ograničavanje mogućnosti raspolaganja pokretninom ili nekretninom s ciljem osiguravanja djelotvorne provedbe sudskih odluka i vjerodostojnih isprava (presuda od 10. srpnja 2019., Reitbauer i dr., C-722/17, EU:C:2019:577, t. 52.).
- 73 U ovom predmetu, kako proizlazi iz zahtjeva za prethodnu odluku, SHAPE ne osporava mjere koje je odredio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Prvostupanjski sud na francuskom jeziku u Bruxellesu, Belgija) u skladu s Bilateralnom konvencijom iz 1925., kako bi proveo odluke Rechtbanka Limburg (Sud u Limburgu) od 12. lipnja 2017. i odluke Gerechthofa van 's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu) od 27. lipnja 2017., već od suda koji je uputio zahtjev zahtijeva da ukine privremenu mjeru na depozitnom računu koju je Rechtbank Limburg (Sud u Limburgu) odredio ranije u okviru postupka *ex parte*, kao i da zabrani da je se ponovno odredi na temelju istih činjenica. No, mora se utvrditi da postupak poput onog iz glavnog postupka, koji se sam po sebi ne odnosi na izvršenje odluka u smislu članka 24. točke 5. Uredbe br. 1215/2012, nije obuhvaćen područjem primjene te odredbe, i stoga se ne nalazi u isključivoj nadležnosti sudova države članice u kojoj je privremena mjera na depozitnom računu izvršena.
- 74 Osim toga, okolnost da se međunarodna organizacija kao što je SHAPE, u okviru svojeg zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu poziva na imunitet od ovrhe, ne sprečava da sud ispita svoju međunarodnu nadležnost u skladu s Uredbom br. 1215/2012. Naime, pitanje protivi li se imunitet na koji se poziva međunarodna organizacija nadležnosti uređujućeg suda da odlučuje o takvom zahtjevu ili da odredi mjere izvršenja protiv takve organizacije postavlja se tek kasnije, nakon utvrđivanja međunarodne nadležnosti tog suda.
- 75 Imajući sva navedena razmatranja u vidu, na drugo pitanje treba odgovoriti da članak 24. točku 5. Direktive 1215/2012 treba tumačiti na način da zahtjev za privremenu pravnu zaštitu podnesen pred sudom države članice, u okviru kojega se međunarodna organizacija poziva na svoj imunitet od ovrhe kako bi ishodila kako ukidanje privremene mjere na depozitnom računu provedene u državi članici različitoj od države članice suda tako i zabranu ponovnog provođenja takve privremene mjere na temelju istih činjenica, ne spada u isključivu nadležnost sudova države članice u kojoj je privremena mjera izvršena.

Treće pitanje

- 76 Treće se pitanje, u biti, odnosi na opseg nadzora nacionalnog suda osnovanosti pozivanja na imunitet od ovrhe od strane međunarodne organizacije, ako bi iz odgovora na prvo i drugo pitanje proizlazilo da istaknuti imunitet od ovrhe ima odlučujući značaj za kvalifikaciju zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu poput onog iz glavnog postupka kao „građanske ili trgovačke stvari”, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, ili za potrebe eventualne primjene pravila o isključivoj nadležnosti iz njezina članka 24. točke 5.
- 77 Budući da je na ta pitanja odgovoreno u smislu da pozivanje na imunitet automatski ne isključuje takav zahtjev iz područja primjene Uredbe br. 1215/2012 i ne utječe na kriterije za određivanje međunarodne nadležnosti suda države članice za odlučivanje o tom zahtjevu, treće pitanje nije potrebno ispitivati.

Troškovi

⁷⁸ Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

1. Članak 1. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, treba tumačiti na način da je pojmom „građanska i trgovačka stvar” obuhvaćen zahtjev za privremenu pravnu zaštitu podnesen pred sudom države članice, u okviru kojega se međunarodna organizacija poziva na svoj imunitet od ovrhe kako bi ishodila kako ukidanje privremene mjere na depozitnom računu provedene u državi članici različitoj od države članice suda tako i zabranu ponovnog provođenja takve privremene mjere na temelju istih činjenica, i koji je pokrenut usporedno s meritornim postupkom koji se odnosi na tražbinu koja proizlazi iz navodnog neplaćanja goriva isporučenog za potrebe operacije očuvanja mira koju provodi ta organizacija, osim ako se taj zahtjev ne podnosi na temelju javnih ovlasti, u smislu prava Unije, što je dužan ocijeniti sud koji je uputio zahtjev.
2. Članak 24. točku 5. Direktive 1215/2012 treba tumačiti na način da zahtjev za privremenu pravnu zaštitu podnesen pred sudom države članice, u okviru kojega se međunarodna organizacija poziva na svoj imunitet od ovrhe kako bi ishodila kako ukidanje privremene mjere na depozitnom računu provedene u državi članici različitoj od države članice suda tako i zabranu ponovnog provođenja takve privremene mjere na temelju istih činjenica, ne spada u isključivu nadležnost sudova države članice u kojoj je privremena mjera izvršena.

Potpisi